

ฮารีเอต เริ่มหาคำวิจัยความลับคนตัวจิ๋ว

อารีเอตี มหัศจรรย์ความลับคนตัวจิ๋ว

อะนิเมะเรื่องนี้มี "คนตัวจิ๋ว" (tiny people) หรือมนุษย์สูงเพียงสิบเซนติเมตร และอาศัยใต้พื้นเรือนมนุษย์ทั่วไป เป็นหัวใจของเรื่องคู่เคียงกับนิยาย ในนิยายว่า คนตัวจิ๋วนั้นเดิมเป็นมนุษย์เช่นมนุษย์ทั่วไป แต่เพราะกลัวและตกใจง่าย ร่างกายจึงหดเล็กลงเรื่อย ๆ หนึ่ง เพราะตื่นคน เหล่าคนตัวจิ๋วจึงพยายามหลบซ่อนตัวเสมอ คนเหล่านี้เรียกตนเองว่า "พวกหิบบีม" เพราะใช้ชีวิตอยู่ด้วยการหิบบีมข้าวของของมนุษย์ธรรมดา มาบริโภค ซึ่งอันที่จริงก็คือ ขโมยมา อย่างไรก็ตาม บรรดาคนตัวจิ๋วไม่เรียกสิ่งที่ตนทำว่า "ขโมย" พวกเขาว่าแค่ "ฮีม" เท่านั้น (แม้ไม่ "กิน" แต่ประการใด)^[12]

ในนิยาย เรื่องเกิดขึ้นที่ประเทศอังกฤษเมื่อปลายพุทธศตวรรษที่ 24 แต่ในอะนิเมะ เรื่องดำเนินไปในปี 2553 ณ นครโคะงะเน ตะวันตกของกรุงโตเกียว ครั้งนั้น เด็กชายวัยสิบสี่ชื่อ โซ เดินทางจากกรุงโตเกียวมายังบ้านที่มารดาเคยอาศัยเมื่อเด็ก เพื่อใช้ชีวิตอยู่กับชะคะ โกะ ยาย (น้องสาวของยาย) ระหว่างเตรียมตัวผ่าตัดอันเนื่องมาจากโรคหัวใจที่เป็นมาแต่กำเนิด เมื่อถึงและลงจากรถ โซเห็นแมวตัวหนึ่งกำลังงู่หาบางสิ่งในพุ่มไม้ แล้วแมวก็กก็ผละไปเมื่อกาตัวหนึ่งทำร้ายมัน โซจึงเดินเข้าไปชมคว่าแมวก็กหาสิ่งอันใดกัน และเห็นเด็กหญิงตัวจิ๋วคนหนึ่ง คือ อาร์เรียตตี อายุสิบสี่ปี อาร์เรียตตีนั้นอาศัยอยู่ใต้พื้นเรือนของชะคะ โกะพร้อมพ็อค บิดา และโฮมิลี มารดา

คืนนั้น อาร์เรียตตีและพ็อค บิดา ขึ้นจากใต้เรือนเพื่อมา "ฮีม" ทรัพย์สินมนุษย์ โดยพ็อคหมายใจจะสอนให้อาร์เรียตตีเรียนรู้วิธีฮีม จุดหมายแรกคือครัวเพื่อฮีมน้ำตาลก้อน และเดินทะลุกำแพงครัวผ่านบ้านตุ๊กตาหลังหนึ่งเข้าสู่ห้องนอนของโซเพื่อฮีมกระดาษทิชชู แต่ก่อนที่ทั้งคู่จะได้กระดาษทิชชู อาร์เรียตตีสังเกตเห็นว่าโซตื่นอยู่และมองมาที่เธอ จึงเตรียมหนี ด้วยอาการรีบร้อนจึงทำน้ำตาลก้อนหล่นสู่พื้นห้อง โซว่าอย่ากลัวเขาเลย ทว่า อาร์เรียตตีและบิดาจะจากไปโดยทิ้งน้ำตาลก้อนนั้นไว้

รุ่งขึ้น โซเก็บน้ำตาลก้อนดังกล่าวมาส่งให้อาร์เรียตตีที่ช่องอากาศใต้พื้นเรือน แต่โฮมิลี มารดาของอาร์เรียตตี ว่าอย่าได้รับมา มิฉะนั้น มนุษย์จะรู้ว่ามีคนตัวจิ๋วอยู่ และจะเป็นอันตรายต่อคนตัวจิ๋วเอง กระนั้น อาร์เรียตตีแอบออกจากบ้าน แล้วไต่ขึ้นไปหาโซถึงห้องนอนเพื่อคืนน้ำตาลให้ และทั้งคู่ก็ได้เป็นเพื่อนกัน อาร์เรียตตีจะบิดาระหว่างทางกลับ พ็อคและโฮมิลีจึงตระหนักว่ามีมนุษย์รู้ถึงการดำรงอยู่ของพวกเขาแล้ว และตัดสินใจย้ายบ้านหนี

ชะคะ โกะ ยายของโซ เล่าให้โซฟังว่า ปู่ยาตาทวดของโซ รวมถึงมารดาของโซเอง ก็เคยเห็นคนตัวจิ๋วในบ้านนี้ จึงสั่งทำบ้านตุ๊กตาที่เห็นตั้งอยู่ในห้องนอน โซนั้นเป็นพิเศษ ด้วยหมายจะให้เหล่าคนตัวจิ๋วใช้เป็นที่อยู่อาศัย บ้านตุ๊กตานี้มีห้องครัวซึ่งใช้การได้จริงด้วย แต่คนตัวจิ๋วไม่ยอมปรากฏตัวอีกเลยนับแต่นั้น บ้านตุ๊กตาจึงร้างอยู่ โซจึงรื้อพื้นเรือน ดึงครัวบ้านอาร์เรียตตีออก แล้วติดตั้งครัวจากบ้านตุ๊กตาให้แทน โดยคาดหวังว่าพวกคนตัวจิ๋วคงชอบใจและเป็นมิตรกันได้

คืนนั้น พี่อวดบอดเจ็บระหว่างภารกิจขี้ม และพบเด็กชายตัวจิ๋วคนหนึ่งกลางทาง ชื่อ สปีดเลอร์ สปีดเลอร์หามเขากลับมาส่งบ้าน และบอกกล่าวว่า ยังมีคนตัวจิ๋วอยู่ที่อื่นอีก โดยครอบครัวของอาร์เรียตตีสามารถย้ายไปอยู่ด้วยกันได้ อาร์เรียตตีจึงไปหาโซอีกครั้งเพื่ออลา ระหว่างนั้น โซและอาร์เรียตตีได้พูดคุยกัน ทำให้อาร์เรียตตีทราบว่า โซเป็น โรคหัวใจ และจะเข้าผ่าตัดในอีกสองสามวัน แต่การผ่าตัดมีที่ท่าว่าจะไม่ประสบผลสำเร็จดังหวัง

ขณะนั้น ชะคะ โคะไม่อยู่บ้าน และสระ แม่บ้าน สังเกตได้ว่า พื้นเรือนถูกเปิด จึงรีบไปดู และพบบ้านของอาร์เรียตตี นางจับโฮมิลี่ใส่โหลขังไว้ในครัว แล้วเรียกบริษัทกำจัดปลวกมาตรวจดูบ้าน และให้จับคนตัวจิ๋วเป็น ๆ มาให้นาง เพราะนางเข้าใจว่าคนเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ข้าวของในบ้านหายบ่อย นอกจากนี้ นางยังขังโซไว้ในห้องนอนด้วยเกรงโซจะช่วยเหลือพวกเขา อาร์เรียตตีขอให้โซช่วยมารดาของเธอ โดยเธอช่วยโซออกจากห้องได้ โซให้อาร์เรียตตีประทับแล้วพากันไปยังครัว ทั้งคู่ช่วยโฮมิลี่สำเร็จ เมื่อบริษัทกำจัดปลวกมาถึง ก็ประจวบกับชะคะ โคะกลับบ้านพอดี ชะคะ โคะสั่งให้บริษัทกลับไปเสีย สระจึงพยายามพิสูจน์ให้ชะคะ โคะเห็นว่ามิชโมยตัวจิ๋วอยู่ในบ้านจริง ทว่า ไม่มีโฮมิลี่อยู่ในโหลแล้ว และก็ไม่มีบ้านคนตัวจิ๋วอยู่ใต้พื้นเรือนด้วย ทั้งนี้ โซนำบ้านดังกล่าวไปซ่อนก่อนหน้าแล้ว

อาร์เรียตตีและบิดามารดารีบออกเดินทาง และหยุดพักรับประทานอาหารเย็น แมวของโซตามอาร์เรียตตีเจอ และนำพาโซมาพบเธอ โฮมอบน้ำตาลก้อนให้อาร์เรียตตีเป็นของขวัญ โดยกล่าวว่า คราวนี้เธอลงจะรับของของเขา โซยังว่า การที่พวกเธอแม่ตัวเล็กแต่ก็สู้ชีวิต ไม่ย่อท้อ เป็นแรงบันดาลใจให้เขาต่อสู้ในการผ่าตัดอย่างมาก อาร์เรียตตีจึงปลดไม้หนีบผ้าซึ่งเธอใช้หนีบผมมอบให้โซเป็นของขวัญ และลาจากกันทั้งน้ำตา ครั้นแล้ว บรรดาคนตัวจิ๋วก็โดยสารกาน้ำชาที่สปีดเลอร์แจวล่องไปในลำน้ำจนลับตาไป